

РЕШЕНИЕ

№ 174

гр. Харманли, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАРМАНЛИ в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ**

при участието на секретаря **ГАЛИНА П. ИВАНОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ** Гражданско дело №
20235630100354 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава XIII от ГПК

Обстоятелства по исковата молба

Производството е образувано по искова молба подадена от Б. М. С., ЕГН *****, с адрес гр. Харманли, **** против „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, **** с която се иска да се признае за установено, че ищецът не дължи на ответника сума в размер на 291,35 лева, представляваща дължима сума, вследствие на установено неизмерване, непълно или неточно измерване на количеството електрическа енергия за електромер №013134646, за която сума била издадена фактура №8291499701 от 07.03.2023г. на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД.

За да обоснове претенцията си ищецът твърди, че е абонат на ответното дружество и ползвател на предоставяната чрез неговата електроразпределителната мрежа електрическа енергия. Клиентският му номер бил 10010000602, а номерът на измервателната точка за отчитане па консумираната ел. енергия /ИТН/ - 1632926.

Електромерът бил поставен в пломбирано ел. табло, находящо се извън

дома му. намиращ се в град Харманли на ****. С писмо с изх. №10310380/07.03.2023г. от ответното дружество бил уведомен, че на 07.02.2023г. е бил демонтиран и предаден за експертиза и проверка в БИМ електромер от измервателна точка/ИТН/ 1632926 в град Харманли ул.****. В писмото било посочено, че от служители на ответното дружество било констатирано, че електромерът не отчитал електрическа енергия, за което бил издаден констативен протокол №610195/07.02.2023 г. В писмото се твърдяло още, че вследствие на това ползваната от абоната ел. енергия била останала неизмерена, съответно незаплатена. Допълнително начислената дължима сума била на стойност 291,35 лева.

Ищецът посочва, че на 07.03.2023г. била издадена фактура №8291499701 за горепосочената сума.

Същият оспорва дължимостта ѝ, което обстоятелство обосновало правния му интерес да заведе отрицателен установителен иск. Не били налице фактическите и правни основания ответното дружество да претендира заплащането на сумата от 291,35 лева по фактура №8291499701 от 07.03.2023г., представляваща дължима сума, вследствие на установено неизмерване, непълно или неточно измерване на количеството електрическа енергия за електромер №013134646, тъй като липсвала каквато и да е вина от негова страна като абонат, което било основна предпоставка за реализиране на договорна отговорност спрямо доставчика на ел. енергията.

Б. С. сочи, че съгласно чл. 18 от ПИКЕЕ средството за техническо измерване било защитено чрез пароли, ключове, пломби или други устройства, които не позволявали нерегламентиран достъп до тях на неоторизирани лица. Ищецът изрично заявява, че не е в неговите възможности да следи това устройство и да установи кога е изгаснал дисплея му.

От друга страна посочва, че електромерът, с който се отчита количеството потребена от абоната ел. енергия, се намирало в пломбирано от ЕВН табло, находящо се в охранявана със СОТ територия, достъп до което ищецът нямал. Едновременно с горното, от страна на ответника не били представени доказателства, а и не били изложени и аргументи в изпратеното до него писмо, за това дали въпросният електромер е бил изправен към

момента

на монтирането му, кога е станало това и на какво точно се дължи неизмерването на ел. енергията. Счита за недопустимо съгласно закона доставчикът на ел. енергия едностранно да начислява нейните стойности с характер на обезщетение, без да се установява и отчита

реално консумираната ел. енергия. За да се претендира от страна на ответника заплащането на процесната сума от абоната, следвало да бъде налице виновно неизпълнение на договорните задължения на ищеца. Да се предполага, че абонатът е консумирал посочената

от ответника ел. енергия, без това реално да е било установено, било недопустимо. В същото време не била спазена и предвидената в общите условия процедура за подмяна на СТИ и проверка на неговата техническа изправност. При извършената на 07.02.2023г. от служители на ЕВН проверка ищецът твърди, че не бил потърсен, за да бъде уведомен, не присъствал лично, нито пък подписал съставения за това констативен протокол, който му бил предявен едва с писмото. Ето защо ищецът счита, че за ответника не съществувало фактическо и правно основание да претендира заплащането на процесната сума от 291,35 лева. С тези мотиви моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ищецът не дължи на ответника сума в размер на 291,35 лева, представляваща дължима сума, вследствие на установено неизмерване, непълно или неточно измерване на количеството електрическа енергия за електромер №013134646, за която сума била издадена Фактура №8291499701 от 07.03.2023г. на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД.

Ответното дружество представя отговор на исковата молба, като не оспорва допустимостта на предявения иск, но счита същият за неоснователен.

Ответникът твърди, че на 07.02.2023г. негови служители извършили проверка на електромер № 013134646. Процесният електромер бил демонтиран, поставен в безшевнен чувал с пломба за еднократна употреба, за да бъде изпратен за метрологична експертиза. На мястото на демонтирания електромер бил монтиран нов. За извършените действия бил съставен констативен протокол за техническа проверка и подмяна на средства за търговско измерване № 610195/07.02.2023г. в присъствието на свидетел, като бил подписан както от него, така и от изготвилia го служител на ответника. При проверката било установено, че електромерът е с изгаснал дисплей. За

процесната сума била издадена фактура №8291499701 от 07.03.2023г., която била изпратена на ищеца с писмо с обратна разписка

Ето защо ответникът твърди, че при наличието на предпоставките по чл. 50, ал. 1, б.,б“ от ПИКЕЕ било извършено преизчисление на количеството електрическа енергия, при спазване на инструкциите, съдържащите се в чл. 50, ал. 1 от ПИКЕЕ, като било начислено допълнително количество електрическа енергия на клиента в размер на 446 kWh. Стойността на допълнителното количество електрическа енергия, изчислена поопределената от КЕВР прогнозна пазарна цена на електрическа енергия за покриване на технологичните разходи на ЕР Юг в качеството му на оператор на разпределителна

електрическа мрежа, за период от 10 дни (чл. 56, ал. 3 от ПИКЕЕ) била 291,35 лева с ДДС. Периодът от време, за който била извършена корекцията, бил 10 дни, като първата дата -

28.01.2023г. била датата на последния отчет на електромера, а последната дата – датата на извършване на последваща техническа проверка - 07.02.2023г. Ответникът посочва, че съществува законово основание за начисляване на процесната сума – КЕВР има правомощие да приеме ПИКЕЕ, които да регламентират условията и реда

за установяване случаите за неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия – чл. 83, ал. 2, вр. чл. 83, ал. 1, т. 6 от Закона за енергетиката. На това основание КЕВР приела ПИКЕЕ, като в случая приложение намирали раздел XI и конкретна разпоредбата на чл. 50, ал. 1, б. “а“ от ПИКЕЕ. На основание чл. 56, ал. 1 и чл. 56, ал. 3 от ПИКЕЕ стойността на допълнителното количество електрическа енергия е изчислена поопределената от КЕВР пазарна цена на електрическа енергия за покриване на технологичните разходи на ЕР Юг в качеството му на оператор на разпределителна

електрическа мрежа, ведно с дължимата сума за мрежови услуги и за цена за задължения към обществото. На следващо място ответникът възразява относно твърдението, че внегова тежест е

доказването на виновно поведение от страна на потребителя, което се явявало обуславящо за начисляването на допълнително количество потребена електроенергия. Посочва, че установяването на конкретния извършител на въздействието върху електромера е

ирелевантно, тъй като такова изискване не представлява предпоставка за възникване на правото на оператора на съответната електрическа мрежа да извърши едностранна корекция. Същото било основано единствено на установяването по съответния ред на случай на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, за да се пристъпикъм корекция. В допълнение посочва, че корекционната процедура цели възстановяване на настъпило без основание имуществено разместване, а не да ангажира отговорността на потребителя за негово виновно поведение. В този смисъл се цитират решения на ВКС. Ответникът отбелязва, че от 04.05.2019г. в законна сила били влезли нови ПИКЕЕ, според които преизчисляването на количеството електрическа енергия се извършва от операторите на съответните електрически мрежи, а не от крайния снабдител на електрическа енергия. Поради тази причина крайните снабдителите вече не издавали фактуриза допълнително начислени количества електрическа енергия, а дейността по преизчисляването и фактурирането на количества неизмерена, неточно и/или неправилно измерена електрическа енергия се извършва от оператора на съответната електрическа мрежа, към която е присъединен конкретният обект на клиент. Ето защо счита, че общите условия на крайния снабдител на електрическа енергия, в случая „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, са ирелевантни, съответно неотнормирани към процесния случай едали в тях се предвижда изричен ред за уведомяване на клиентите. С оглед изложените съображения ответникът намира иска за неоснователен и моли същият като такъв да бъде отхвърлен. Претендират се направените разноски по делото, включително и за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание страните поддържат доводите и възраженията си по делото.

Обстоятелства по делото

В рамките на осъществено производство безспорно се установи, че ищецът е абонат на ответното дружество и ползвател на предоставяната чрез

неговата електроразпределителната мрежа електрическа енергия, като за целта има клиентският номер 10010000602, ползва измервателната точка за отчитане на консумираната ел. енергия /ИТН/ - 1632926. Ползваният от Б. С. електромер е поставен в пломбирано ел. табло, находящо се извън дома му, в град Харманли на ул.“22-ри септември “№14.

Безспорно е между страните,че клиентския номер и партидата се води на бащата на Б. С.,който е починал преди производството по делото,и че ел.енергията по същите се ползва именно от ищеца и той заплаща консумираните количества.

След осъществена проверка,отразена в констативен протокол №610195/07.II.2023 г.,съставен от служители на дружеството, ползвания електромер е демонтиран и предаден за експертиза и проверка,тъй-като се установило,че електромерът не отчитал електрическа енергия. В следствие на извършената проверка допълнително била начислената дължима сума на стойност 291,35 лева,за което била издадена и фактура №8291499701 от 07.03.2023 г.

Свидетелят М. Я. М. установи,че е служител на ответното дружество и в това си качество отишли с други колеги на адреса на ищеца,отворили таблото на измервателното устройство и видели,че екрана му е тъмен,което наложила с протокол да се смени електромера.Демонтирали стария електромер,написали констативен протокол и монтирали нов.По време на тези им действия в къщага нямало никой,като за времето на подмяната нямало захранване с елктричество.Електромерът бил на улицата,по него нямало никакви видими отклонения.Таблото се отваряло със служебен ключ,външната врата на таблото била за клиента и за дружеството,а вътрешната била само за служители на дружеството,където имало премахнати стъкълца,през които се виждали показанията.

Приетата по делото съдебно-техническа експертиза на вещото лице М. А. Х. констативния протокол по делото отразявал техническото състояние на измервателното устройство,което сочело на техническа неизправност,която водела до това да не се отчита консумираната ел.енергия.Правилно били изчислени по чл.52 ал.Іт.3 за периода от 28. I.2023 г. до 07. III.2023 г. за 10 дни общо 446 квтч на стойност от 291.35 лв.,като началния момент на неизмерване на ел.енергия е 07.II.2023 г.За периода от 28. I.2023 до 07.II.2023

г. в СДО за електромера не съществували данни.Количеството ел.енергия от 446 квтч не били доставени за релевантния период,а било изчислено по чл.52 ал.І т.3 от ПИКЕЕ.Върху електромера имало поставен знак за първоначална метрологична проверка и е следвало да мине вторична такава през 2025 г.

По така установената фактическа обстановка по делото няма спор и между страните.Между тях не е налице и спор,че клиентските данни в дружеството касаят бащата на ищеца,който е починал отдавна и преди процеса,поради което фактурата е издадена съобразно същите,но че имота се ползва от ищеца и той е адресат на визираното там задължение.

Правни съображения

Предявеният отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. І, пр. 3 от ГПК е основателен и следва да се уважи.

Предявената претенция от страна на ищеца против дружеството е допустима,предвид на очертаното задължение за изплащане на посочената сума в издадената фактура и нейното действително изплащане. Следователно основния въпрос, обоснован от предмета на заявения пред съда спор,е действителната дължимост на очертаната в документа стойност от визирания адресат.

Страните по делото са и страни по материалноправното договорно отношение,по силата на което ищеца е купувач,а дружеството е продавач на електрическа енергия.

Безспорно е между странитеТози договор е модифициран в сравнение с обикновената продажба, тъй-като касае особен вид стока-ел.енергия доставена от продавач с особен статут и уреден по специфичен начин.Ответникът обаче не е краен снабдител по смисъла на ЗЕ с ел.енергия,а е електроразпределително дружество. Облигаторното отношение между страните е възникнало в режима на предварително обявени общи условия за договора от страна на доставчика по смисъла на чл.16 от ЗЗД и чл.298 от ТЗ,но модифицирано чрез особената разпоредба на чл.98А от Закона за енергетиката,която не изисква изрично писмено приемане на същите от страна на клиента,за разлика от общия ред по другите закони.По делото няма спор относно изпълнение на изискването,че тези общи условия са

публикувани по реда на чл.98А ал.ІІІ от ЗЕ, както и че в 30 дневния срок от влизането им в сила конкретния купувач на ел.енергия се е възползвал от правото си да поиска специални условия и същите да са приети от доставчика-чл.98А ал.ІV от ЗЕ.Ето защо отношенията между страните по делото са материално правно уредени освен от законовите разпоредби и от наличните общи условия на ответникът, които очертават правата и задълженията на страните по процесния договор. Безспорно е също така, че въпросния електромер, ползван от ищецът е присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството, с което получава ел.енергия, респ. дружеството ѝ доставя такава, което свидетелства и за фактическото изпълнение на договора между тях. Поради това отношенията между страните изключват обсъждане на извъндоговорни основания за търсената от дружеството сума.

Към момента на проверката на СТИ и на постановяване на първоинстанционното решение действат приетите подзаконови правила за измерване на количеството електрическа енергия на ДКЕВР, които като подзаконов нормативен акт имат функцията да уредят детайлите на очертаното в хипотезата на чл.83 ал.І т.6 от ЗЕ, а именно - правилата за измерване на количеството електрическа енергия, регламентиращи принципите на измерване, начините и местата за измерване, условията и реда за тяхното обслужване, включително за установяване случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, както и създаването, поддържането и достъпа до база данни с регистрацията от средствата за търговско измерване. Към тази законова делегация се прибавя и функцията на ПИКЕЕ да уреди осъществяване на корекция на сметката на потребителя на ел.енергия-чл.104А ал.ІІ т.5 и чл.98А ал.ІІ т.6 от ЗЕ.

Следва да се има предвид, че посочените законови разпоредби не уреждат безвиновна отговорност за който и да е субект, а само възможността да се извършва промяна в сметката на потребителя на ел.енергия без да въвеждат безвиновна отговорност за тази корекция, като същевременно не дават и мандат в подзаконовия акт да се уреждат подобни отношения. Безвиновната отговорност е рядко изключение като законодателна фигура, поради което същата следва да се уреди подробно, изрично, ограничително, но само на законово ниво. В случая даденото тълкувание на

чл.104А ал.ІІ т.5 и чл.98А ал.ІІ т.6 от ЗЕ от страна на електроразпределителното дружество не отговаря на действителното съдържание на закона.Подобна отговорност не се извлича от тези хипотези,и същите не дават делегация в подзаконовия акт да се урежда безвиновна отговорност. В този смисъл законовия мандат спрямо подзаконовия акт се ограничава само до въпросите по измерването,и или установяване на неизмерената такава на ел.енергията,с възможността за корекция в сметката на реално потребената ел.енергия, но без да дава възможност да установяване на безвиновна отговорност за потребителя на ел.енергия в тази насока. Съответните норми от подзаконово естество,обосновали твърдяното задължение по процесната фактура, очевидно противоречи на законовото оторизиране от чл.83 ал.І т.6 от ЗЕ вр. с чл. чл.104А ал.ІІ т.5 и чл.98А ал.ІІ т.6 от ЗЕ ,тъй-като излизат извън предметния му обхват,поради което не може да бъде прилаган като част от по-низш нормативен акт,който излиза извън законовата делегация на такъв от по-висок ранг,съобразно чл.15 от Закона за нормативните актове.

Същевременно въпросната норма противоречи и на друга норма от законов ред – чл.82 от ЗЗД,тъй-като отношенията между страните са договорни.В тази насока Тълкувателно решение № 4 от 29.01.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2012 г., ОСГТК изрично извежда договорния характер на тези правоотношения.В тази хипотеза няма безвиновна отговорност,каквато на практика въвежда ПИКЕЕ спрямо потребителите на ел.енергия.Това противоречие следва да се разреши естествено в полза на правилото от законов порядък.Поради това именно сочещата се като изправна страна следва да установи,че дължимата сума е функция на виновното поведение и неизпълнение на задължения в рамките на договора на неизправната страна-в случая ищеца в първоинстанционното производство.Само виновното поведение в режима на чл.82 от ЗЗД и на договорните отношения между двете страни, е предпоставка за ангажиране на съответната отговорност.В производството обаче такова не се доказва от крайния снабдител.

Безспорно установените отклонения в работата на процесното СТИ,довели до липса или по-ниско отчитане от действителното потребление на ел.енергия,не се установи по пътя на пълното и главно доказване да са резултат от поведението на потребителя.Начислената сума за плащане по процесната фактура е резултат на предположение и на презумпция,които са

лишени от законово основание. В хода на производството не се установи, че именно потребителя е осъществил описаното въздействие върху СТИ. За да бъде основателна една такава корекция на сметка законът изисква несъмнено да се докажат нарочно извършените действия от страна на потребителя по манипулиране на СТИ, както и пряко породената от тях неотчетена ел. енергия, консумирана от потребителя. Сметката трябва да отразява конкретно само реалното енергийно потребление за определен период, като информацията следва да се представи за това по ясен и разбираем начин. В тази насока е изрично и чл. 13 от Директива 2006/32/ЕО/05.IV.2006 г.

Съобразно чл. 89 т. 4, чл. 116 и чл. 120 от ЗЕ средството за търговско измерване на ел. енергията е собственост на разпределителното дружество, което го монтира на определено от него място, стопанисва се и се поддържа винаги технически изправно от него. Достъп до СТИ имат само служители на дружеството, без такъв да е гарантиран на потребителите. Следователно основната отговорност по поддръжката, изправната работа на СТИ, отчетността на същите и т.н. по законов път е възложена именно на електроснабдителното дружество, без да е възможно в тази насока да се ангажира поведение от страна на купувача на ел. енергия, който впрочем няма и подобни задължения. Изискуемото му поведение в рамките на договора с доставчика по отношение на техническата инфраструктура на ел. мрежата и устройствата ѝ е за бездействие. Тези отговорности на дружеството са конкретно проявление на принципа на защита на потребителя по чл. 2 ал. II от ЗЕ, поради което ѝ последния няма възможности за достъп до СТИ. Отговорностите поради това са прехвърлени именно на крайния снабдител, който е длъжен по всяко време да осигурява коректното отчитане на действително потребената ел. енергия, и да вземе мерки както при по-ниско отчитане, така и при завишено отчитане на същата. Очевидно в нарушение на тези принципи са и ПИКЕЕ, които автоматично прехвърлят риска и последиците дори от елементарна повреда в отчитащото устройство в отговорност на потребителя, която последният следва да репарира в полза на доставчика. Абсолютно противоречие със закона е въз основа на обективно установено неправилно отчитане на ел. енергия от СТИ, отговорността да се прехвърля върху потребителя, без да се докажат виновните му действия. Още повече, че само дружеството е собственик и оператор с единствен достъп до измерващото устройство.

От друга страна правилата от ПИКЕЕ противоречат на договорната същност на отношенията между страните и необосновано я модифицират в полза на дружеството доставчик. Същите не са и част от самия договор за доставка на ел.енергия,но въпреки това са основание за интервенция в договора и против правата на крайния клиент по смисъла на §1 т.3Б т.27 Г от ДРЗЕ,който е и потребител на енергийни услуги съобразно §1 т.3Б т.41Б от ДРЗЕ. ПИКЕЕ директно противоречат на чл.2 ал.II от ЗЕ,който въздига защитата на потребителите в основна цел на ЗЕ и с който следва да са съобразени нормите на този закон,нормите на всички относими нормативни актове към потреблението на ел.енергия,както и тяхното тълкуване и практическо прилагане. Самият ЗЕ в чл.2 ал.II от ЗЕ и §1 т.3Б т.27 Г вр. с §1 т.3Б т.41Б от ДРЗЕ,като специален закон, признава на купувачите на ел.енергия статута на потребители в урежданите от него обществени отношения,в частност и при покупката на ел.енергия и то независимо от техния вид-физическо или юридическо лице,търговец или друг субект.Този статут им гарантира и съответните права,които не са уредени изрично в ЗЕ.Ето защо спрямо тях следва да се прилагат нормите на ЗЗП за защита на потребителя,за да може правилото на чл.2 ал.II от ЗЕ да се прилага ефективно,а не да се ограничи само до декларативно съдържание на закона.

Ето защо подзаконовите правила,обосновали издаването на процесната фактура от ПИКЕЕ нарушават равнопоставеността в рамките на договора и накърняват сериозно правата на купувача на ел.енергия,като потребител,тъй-като дават възможност едностранно и произволно доставчика да определя заплащането на суми от потребителя,срещу които не е доставил ел.енергия,водят до ограничаване законовите права на потребителя спрямо доставчика при неизпълнение или неточно изпълнение на договорните задължения,поставят изпълнението на задълженията на доставчика в зависимост само от неговата воля, създават задължение за купувача на ел.енергия да заплати високо обезщетение,водят до възможност за налагане на потребителя да изпълни свои задължения,дори и при неизпълнение на съответните от страна на доставчика,налага се на купувача на ел.енергия необосновано ограничаване на средствата за доказване,както и тежест на доказване,която съобразно действащото законодателство е за сметка на доставчика. Тези хипотези са обхванати от чл.143 от ЗЗП и съставляват при всички случаи неравноправни клаузи за потребителя,тъй-като не отговарят на

изискването за добросъвестност, на принципа по чл.2 ал.ІІ от ЗЕ, водят до значително неравновесие между правата и задълженията на доставчика и потребителя. Поради това подобни правила, превърнати в норми за уреждане на договорни отношения, са нищожни на основание чл.146 от ЗЗП и не следва да се прилагат, предвид и задължението на съда служебно да прецени материята през тази призма съобразно §13А от ДРЗЗП вр. с Директива 93/13 ЕИО.

Въпросното задължение, обективизирано в издадената фактура, е резултат на извършената проверка на СТИ на ищцовата страна от дл.лица на дружеството. За тази проверка е съставен протокол. Настоящия състав на съда намира и че дори и надлежно съставен такъв документ касае само извънсъдебните отношения между страните и е част от тази също така извънсъдебна процедура. При налично съдебно оспорване, независимо от съдържанието и редовността му, се прилагат общите правила на доказване по ГПК в призмата на договорната отговорност по чл.82 от ЗЗД. Още повече, че съдържанието на протокола по ПИКЕЕ, като частен свидетелстващ документ, касае само удостоверяване на състоянието и показанията на СТИ към момента на проверката, без в нито една хипотеза да доказва виновно неизпълнение на договорни задължения, увреждащи действия и др. под. от страна на купувача на ел. енергия довели до техническите аномалии, каквато е същината на доказване в настоящото производство. Идентична е и доказателствената стойност на експертизата по делото и метрологичния протокол за СТИ.

И на последно място следва да се посочи и това, че ответникът, в качеството си на оператор на електроразпределителна мрежа няма вземане срещу ищеца като краен клиент за допълнително начислена ел. енергия, което вземане принадлежи на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД като продавач по договора за продажба по чл.15 ПТЕЕ на крайни клиенти какъвто е ищеца. В тази насока следва да се съобрази и че Съгласно чл.94 А ал.І от ЗЕ , енергийното предприятие – краен снабдител осигурява снабдяването с електрическа енергия на обекти на битови и небитови крайни клиенти, които обекти са вече присъединени към електроразпределителната мрежа на ниво ниско напрежение в съответната лицензионна територия. Съобразно чл.97 ал.І т.4 и чл.98А от ЗЕ продажбата на електрическа енергия на крайни клиенти става по регулирани от КЕВР цени и при общи условия на

енергийното предприятие – краен снабдител.

Според чл.88 ал.І от ЗЕ разпределението на електрическа енергия и експлоатацията на електроразпределителните мрежи се осъществяват от оператори на електроразпределителни мрежи – собственици на такива мрежи на обособена територия, лицензирани за извършване на разпределение на електрическа енергия за съответната територия, какъвто е ответното дружество..

Следва да се съобрази, че осъществяването на дейността по разпределението на електрическа енергия се извършва чрез сделки, по които страна е електроразпределителното дружество при спазване на разпоредбите на Раздел V от Закона за енергетиката и Правилата за търговия с електрическа енергия /ПТЕЕ/ – чл. 91, ал. 2 ЗЕ. Договорите на пазара на електрическа енергия са посочени в нормата на чл.11 от ПТЕЕ, в това число и договори за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа /т. 3 и договори за продажба на електрическа енергия /т. 4/. Съгласно чл.14 ал.І от ПТЕЕ предмет на договорите по чл. 11, т. 3 за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа е предоставянето на услугите "достъп до електроразпределителната мрежа" и "пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа", като тези договори се сключват между оператора на електроразпределителната мрежа и крайните клиенти, присъединени към електроразпределителната мрежа при общи условия. Съответно според чл.15 ал.І и ІІ от ПТЕЕ договорите за продажба на електрическа енергия по чл. 11, т. 4 – по регулирани цени, се сключват между крайните снабдител и битови крайни клиенти – за обекти, присъединени към електроразпределителната мрежа на ниво ниско напрежение, когато тези клиенти не са избрали друг доставчик. Статута "оператор на разпределителна мрежа", "краен снабдител" и "краен клиент" е легално определен в § 1, т. 34б, б. "а" от ДР на ЗЕ, § 1, т. 28а, б. "а" от ДР на ЗЕ и § 1, т. 27 г от ДР на ЗЕ.

Отношенията между краен снабдител и оператора на електроразпределителната мрежа във връзка със снабдяването с електрическа енергия на крайните клиенти, присъединени към електроразпределителните мрежи се уреждат с правилата за търговия с електрическа енергия – чл. 98в ЗЕ.

Поради специфичния предмет на договорите между крайните снабдители, респ. операторите на електроразпределителната мрежа, от една страна и крайните клиенти, от друга страна, част от правата и задълженията на страните се регламентират с императивни разпоредби в ЗЕ и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Задължителното съдържание на общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на крайния снабдител и на общите условия на договорите за използване на електроразпределителната мрежа на оператора на електроразпределителната система е регламентирано съответно в чл. 98а, ал. 2 и чл. 104а, ал. 2 ЗЕ, като тези норми /виж т. 6, б. "а" от първата и т. 5, б. "а" от втората/ по напълно идентичен начин поставят изискване да бъде предвиден ред за уведомяване на клиента при извършване на корекция на сметка съгласно правилата по чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ в полза на крайния снабдител за потребена електрическа енергия в случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия поради неправомерно присъединяване, промяна в схемата на свързване или неправомерно въздействие върху уреди, съоръжения или устройства по чл.120 от ЗЕ.

Ответното дружество е лицензирано да осъществява дейността по разпределение на електрическа енергия на обособена територията, в границите на която се намира и процесният имот .

Както се посочи между страните по делото е възникнало облигационно правоотношение по договори за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа, но в неговото съдържание не се включва правото на ответното дружество да получи коригираната стойност на електрическата енергия при установяване на неизмерването ѝ, неправилното/неточното ѝ измерване, тъй като с изменението на ЗЕ с ДВ, бр. 54 от 17.07.2012 г., в сила от 17.07.2012 г. и създаването на нова т. 6 на ал. 2 на чл. 98а ЗЕ и нова т. 5 на ал. 2 на чл. 104а ЗЕ е въведена нова уредба на обществените отношения, като законодателно е предвидено правото на крайния снабдител на електрическа енергия да извършва корекция на сметките на клиент при доказано неточно отчитане на потребената електрическа енергия.

Действително в ал. 1 на чл. 56 ПИКЕЕ е предвидено, че в случаите на

преизчисляване на количества електрическа енергия операторът на електроразпределителната мрежа предоставя на ползвателя на мрежата фактура и справка за преизчислените количества електрическа енергия, както и информация за дължимата сума за мрежови услуги /с изключение на цена за достъп до електроразпределителната мрежа, формирана на база на предоставена мощност/ и за "задължения към обществото", а в ал. 2 – че ползвателят на мрежата заплаща на оператора на съответната мрежа дължимата сума, определена от оператора на съответната мрежа по реда на ал. 1. Налице е обаче противоречие между разпоредбите на чл. 98а, ал. 2, т. 6 и чл. 104а, ал. 2, т. 5 ЗЕ и нормата на чл. 56, ал. 2 ПИКЕЕ, като с оглед чл. 15, ал. 3 ЗНА съдът е длъжен да приложи разпоредбата на закона, а не на подзаконовия акт, който ѝ противоречи /действащата понастоящем нормативна уредба не предвижда ПИКЕЕ да съдържат регламентация по отношение на правния субект, който има право да получи от крайния клиент начислената в резултат на корекцията сума/.

Следователно ответникът не се легитимира като кредитор на процесното вземане, поради което и релевираната отрицателна установителна претенция се явява основателна.

Ще следва на основание чл.78 от ГПК и предвид неоснователността на претенцията ответникът да заплати на ищеца сумата от 20 лв. за държавна такса и 400 лв платено възнаграждение за адвокат,което не е прекомерно.

Водим от изложеното Районен съд-Харманли

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК **, гр. Пловдив, ул. **** ,че Б. М. С.,ЕГН *****, с адрес гр. Харманли, **** не дължи 291.35 лева, представляващи дължима сума,вследствие на установено неизмерване, непълно или неточно измерване на количеството електрическа енергия за електромер №013134646, за която е издадена фактура №8291499701 от 07.03.2023 г. на „Електроразпределение Юг“ ЕАД.**

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК **, гр. Пловдив, ул. **** са заплати на Б. М. С.,ЕГН *****, с адрес гр. Харманли, **** сумата от 420 лева разноски по делото.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по въззивен ред пред **Окръжен съд-Хасково** в двуседмичен срок от съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Харманли: _____